

betydeligere Pensjonsforhøielse, vil det være i høi Grad befynderligt, dersom man vilde negte en Enke et saa ubetydeligt Tillæg som det, hvorom der her er Tale.

Grundtvig: Jeg vil gjerne spørge den ærede Finantsminister, om det kun er Kjendsgjerningen, han er i Tvivl om — thi i saa Fald kan jeg godt forstaae det —, den Kjendsgjerning, at det var Enken efter en Lieutenant, der tidligere havde været Underofficer og faldt i Slaget ved Fredericia; ja, er det denne Kjendsgjerning, som den ærede Finantsminister drager i Tvivl, saa kan jeg godt begribe det; thi den forudsætter jeg naturligviis for at være sikker, men, dersom den ærede Ministers Grund er den, at det er en Afvigelse fra de bestaaende Love, saa vil den ærede Minister let indsee, at hans Forslag er lige saadan, ja, at det endog i en langt høiere Grad er en Afvigelse fra den bestaaende Lov.

Finantsministeren: Ja, hvis det var muligt at reducere Sagen til en saa simpel Kjendsgjerning, som den af den sidste ærede Taler omtalte, saa vilde Tvivlen langt lettere kunne fjernes. Jeg nærer ingen Tvivl om, at den Paagjældende er Enke efter en meget værdig i Slaget ved Fredericia falden Officer, og jeg tvivler heller ikke paa, at hun trænger til et Pensionstillæg af 20 Rd.; men hvad jeg nærer Tvivl om, uagtet jeg ikke skal lægge nogen Vægt derpaa, da jeg ikke har havt Leilighed til at undersøge denne Sag tilstrækkelig nøiagtigt, det er det, om der var noget særdeles Ubilligt deri, at denne Enke har faaet 60 Rd. i Pension, medens andre Enker — efter hvad der er paastaet — i lignende Stillinge have faaet 80 Rd.; thi jeg har ikke selv kunnet undersøge, om hun, hvis hendes Mand var bleven behandlet i Overensstemmelse med Loven af 9de April 1851, skulde have havt en Pension af 80 Rd. Jeg skal iøvrigt tillade mig at gøre opmærksom paa, at den paagjældende Enkes Indtægter bestaae af flere Summer, og at det turde være, at en enkelt af dem vilde være anderledes at beregne, dersom hendes afdøde Mand havde været at behandle efter den nys citerede Lov. Enken oppebærer saaledes af Livrente- og Forsørgelsesanstalten 150

Rd., hun har desuden et Tillæg af 20 Rd. for ethvert af hendes 3 Børn, det gjør altsaa i det Hele 60 Rd., ligesom jeg ogsaa troer, at der er udbetalt et ikke ringe Beløb fra Statens Side, for at afgjøre en Gjældspost til Livrente- og Forsørgelsesanstalten. Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke fastholde disse Indvendinger, men tværtimod villig erklære, at jeg ikke kjender Forholdet saa nøie, at jeg bestemt kan udtale mig derom.

G. Winther: Maaskee jeg maatte tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar jeg har paastaet, at Enken, hvis hun var bleven pensioneret efter Loven for Underclasserne, efter § 24, fordi hendes Mand maatte komme til at henhøre til første Klasse, kunde faae 80 Rd., saa er det et Factum, hvorom der ikke kan være nogen Tvivl. Der er dernæst heller ikke af mig lagt Skjul paa, at hun fik 20 Rd. aarligt til hvert af sine 3 Børn, men jeg har bemærket, at det ene Barn allerede er over 18 Aar gammelt, hvorfor hun, iaar mister de 20 Rd. af de 60 Rd., altsaa beholder hun kun 40 Rd. deraf tilbage.

Hvad hendes Indtægt af Livrente-Anstalten angaaer, da er det en ganske anden Sag; thi disse 150 Rd. ere ikke noget Bidrag, der ydes hende af Staten; de ere fremkomne ved Indskud i Livrentekassen, og dette er altsaa aldeles privat; derimod har hun af det overordentlige Invalidesond indtil videre 80 Rd. Det er disse Indtægter, hun har, og naar man ser hen til, hvad andre Enker af samme Slags have, vil man finde, at der er nogle af dem, som have 100 Rd., hvoraf der dog bortfalder 20 Rd. for hvert af Børnene, naar de ere 18 Aar gamle; men hvad jeg har fremhævet som det væsentligste Motiv for Bevillingen, det er dette, at hun er kommen i en mindre gunstig Stilling derved, at hun er bleven pensioneret efter de almindelige Pensioneregler istedetfor efter Underclassernes Pensioneringslov, og at altsaa den Dygtighed, hendes Mand har vist, og som har bevirket hans Fremmelse, i dette Tilfælde kommer hende til Skade istedetfor til Gavn, hvis hun skal blive staaende paa den Pension, hun nu har. Jeg har aldeles ikke paastaet, at hun havde en absolut Ret dertil, det har jeg ikke